

Sygn.akt III AUa 354/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Szponar - Jarocka (spr.)

Sędziowie: SA Maria Jolanta Kazberuk

SA Bohdan Bieniek

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 października 2013 r. w B.

sprawy z odwołania L. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wcześniejszą emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2013 r. sygn. akt V U 1715/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I o tyle, że przyznaje L. L. prawo do emerytury od 1 stycznia 2013r.; w pozostałym zakresie oddala odwołanie,

II. zasądza od L. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sygn. akt III AUa 354/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 18 września 2012 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił L. L. prawa do emerytury. Organ rentowy stwierdził, że nie udowodnił on wymaganego, co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz nie rozwiązał stosunku pracy. Organ rentowy odmówił wnioskodawcy zaliczenia do stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia od dnia 1 maja 1983 roku do dnia 14 września 1994 roku na stanowisku kierownika obiektu oraz od dnia 15 września 1994 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku kierownika budowy w (...) Spółce Akcyjnej w B..

L. L. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się przyznania prawa do dochodzonego świadczenia.

Sąd Okręgowy w Białymstoku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 roku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy L. L. prawo do emerytury od dnia 13 sierpnia 2012 roku (pkt I) oraz ustalił, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (pkt II). Sąd I instancji wskazał, że warunkami nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach przez ubezpieczonego mężczyznę są: ukończenie 60-go roku życia, udowodnienie 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach i 25-letniego ogólnego stażu pracy, nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązanie stosunku pracy – art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.). Kwestią sporną był wymiar stażu pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych. Organ rentowy zaliczył L. L. do stażu pracy w warunkach szczególnych 10 lat 10 miesięcy. Odwołujący natomiast domagał się uwzględnienia do tego stażu pracy dodatkowo okresów zatrudnienia od dnia 1 maja 1983 roku do dnia 14 września 1994 roku na stanowisku kierownika obiektu oraz od dnia 15 września 1994 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku na stanowisku kierownika budowy w (...) Spółce Akcyjnej w B.. Sąd I instancji po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia charakteru pracy wnioskodawcy w powyższych okresach (tj. po przesłuchaniu świadków, przesłuchaniu wnioskodawcy w charakterze strony oraz dopuszczeniu dowodów z dokumentacji znajdującej się w aktach ZUS oraz aktach osobowych wnioskodawcy) uznał, że sporne okresy zatrudnienia podlegają uwzględnieniu do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jako praca określona w wykazie A, dziale XIV, poz. 24 stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia, tj. kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. W konsekwencji Sąd Okręgowy stwierdził, że L. L. legitymuje się co najmniej 15-letnim stażem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, zatem spełnia wszystkie warunki niezbędne do przyznania prawa do emerytury od dnia złożenia wniosku w organie rentowym, tj. od dnia 13 sierpnia 2012 roku. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zaś jak w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej daty przyznania prawa do emerytury, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 100 ust. 1 w zw. z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) poprzez przyznanie prawa do emerytury od dnia 13 sierpnia 2012 roku (tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku) w sytuacji, gdy w tej dacie obowiązywał wymóg rozwiązania stosunku pracy, a wnioskodawca kontynuuje zatrudnienie w (...) Spółce Akcyjnej w B..

Wskazując na powyższy zarzut organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ewentualne przyznanie prawa do świadczenia od dnia 1 stycznia 2013 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Do dnia 31 grudnia 2012 roku przepis art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) jako jeden z warunków niezbędnych do przyznania prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach przewidywał wymóg rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Od dnia 1 stycznia 2013 roku brzmienie w/w przepisu uległo zmianie w ten sposób, że rozwiązanie stosunku pracy, nie jest przesłanką do nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Powyższy wymóg został wyeliminowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 roku, poz. 637), zmieniającej m.in. art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Skoro zatem wnioskodawca L. L. od dnia 8 lipca 1970 roku nieprzerwanie pracuje w (...) Spółce Akcyjnej w B., to warunki do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury spełnia dopiero od dnia 1 stycznia 2013 roku, tj. od dnia, w którym przepis art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie przewidywał warunku rozwiązania stosunku pracy w celu uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Warunków tych nie spełniał natomiast zarówno w dacie złożenia wniosku o w/w świadczenie (tj. w dniu 13 sierpnia 2012 roku), jak również w dacie wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji (w dniu 18 września 2012 roku), kiedy to powyższy przepis jako jeden z warunków do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia przewidywał wymóg rozwiązania stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.) – (pkt II sentencji wyroku).

A.K.